

Tule kulta kerron sulle

Tule kulta kerron sulle
lasten maasta hiljaisesta,
matkustelet sinne illoin
unen silmää painaessa.
Tule kulta kerron sulle,
kuinka siellä pehmoisella
untuvaisen patjan päällä
yösi vietät rattoisasti.
Tule kulta kerron sulle,
enkelit sun suojaa siellä
turvallinen matka sinne,
väsymyksen saapuessa.
Tule kulta kerron sulle,
unten mailla matkatessa
kaikenlaista sattuu siellä
Höyhensaarilla hyvillä.
Nuku vain nyt kulta pieni,
enkelien kanssa kulje,
hepä suojaavat hyvästi,
tekee tiesi turvaisaksi.

Oi sä lapseni suloisin

Oi sä lapseni suloisin,
oma kultapalleroinen,
tule luokseni somainen
salaisuuden kerron sulle,
jota kuuntelin kylillä
maitokaupan kynnyksellä.
Oi sä lapseni parahin,
äidin pieni kullannuppu,
nytpä korvaasi supisen,
mitä keksin matkatessa,
tuolla tiellä tarpoessa,
kotiin tullessa tajusin.
Kuule lapseni ihana,
oma aarre ainoani,
salaisuus tosi mukava,
kerrota ei kulkijoille:
Sua suukotan nenälle,
pusun painan poskellesi

olen onnesta sekaisin,
kun sua hoivaan pienoiseni.
Olet tärkeintä minulle,
tarkoitus mun taipaleelle..

Kunpa kuussa ei hopea

- Äiti miksi lienee synkkä
tämä syksyinen hämärä,
miksei vilku tähtitarha
eikä kuutamo kumota,
sataa vettä jatkuvasti,
ikkunassakin pisarat?
- Pitää olla synkeätä,
että muistaisi valoisan,
pitää maistaa kitkerätä
että muistaisi makean.
Oppimassa täällä oomme,
poimitaan ilonjyviä,
jotta voimme helpommasti
tiemme kulkea perille.

Isän pieni pörrötukka

Pörrötän tukkaasi tenava,
isän retkikumppania.
Olet tärkeä minulle,
kerran jatkat toimiani.
Vien sinut metsälle mukana,
korpimaille johdattelen
kuulet kuusien huminan,
havinoita haapapuiden.
Näet ihmeitä isoja
luonnon kirjaa lehteillessä.
Vien sinut matkalle mukana
elontietä tarpomahan.
Sinut taistoihin opastan
puolustamaan oikeutta
sulle turvaksi ojennan
isän kouran turvaksesi.

Viisarit hitaasti käyvät

Niinpä hiipien hitaasti
kulkee matka viisarien
kellotaululla tikaten
pitää mennä suopeasti.
Ei saa aikailla ajassa,
muuten muuttuu aikataulu,
sekaisin menee sekunnit,
tunnit täysin kaaokseksi.
Kukaan tuota ei tajua,
ajan kalliin rientämistä.
Kello kertoo sen sinulle,
milloinka on nousun aika,
milloin laskeudut levolle,
koska painut peiton alle.
Kello on tärkeä kapine,
autoa odottaessa,
tai jos matkustaa junassa,
ei odota kulkuneuvo.
Siinä seuraavaa odotat
jos et seuraa viisareita.

Sonja, lapsi laulavainen

Oi sä Sonjani suloisin,
kerro mulle juttujasi,
niitä kuuntelen halulla,
mielelläni muistelenkin.

Monet vekkulit tarinat
olet mulle kertonutkin,
olet laatinut laveat
sadut, myöskin kertomukset
hiiristä ja sammakoista,
kukista ja mansikoista,
vielä lehmistä vähäsen,
vasikoiden juotannasta.

Oi, kun innostut kovasti,
hehkuu poskes polttavina,
naurus hersyvi heleä,
kuuluu kauniisti pih alla
taikkapa sisätiloissa,
kodin rakkaan permannolla.

Soikoon laulusi heleä,
minne sitten kulkenetkin,
kun oot varttunut isoksi,
hehkeäksi neitoseksi.

lida pieni mummon tyttö

Juokse, lida, mummon luokse
silmin säihkyvin, suloisin,
kerro hälle kuulumiset,
kaikki tärkeät asiat.

Kerro niityn kukkasista,
kotipellon mansikoista,
kerro lehmistä vähäsen,
asioista arkisista.

Tarinoita riittää sulla,
kerrot kaikki sattumukset
siskoin kanssa leikkiessä
kodin kultaisen pihalla.

Kuuluu riemuisat sanasi,
hopeata naurussasi,
silmit tähtinä palavat,
kädet pienet heilahtavat.

Mene hetkeksi sylihin,
nouse mummon polven päälle,
paikka siinä on sinulle
konsa puuhat uuvuttavi
taikka polvesi satutat
leikeissäsi liehuessa
kera siskojen somien,
mummon pienten mussukoiden.

Jos joku muu olisit

Jos joku muu olisit,
luotu vallan toisenlainen,
eläin taikka kukka kaunis,
honka huojuva mäellä?

Mikä mieluiten olisit?
Lintu pieni lentäväinen,
heinä heiluva kedolla,
kala arka kaislikossa?

Vaiko kenties haluat
olla lehmä laitumella,
pässi pökkivä pihalla,
kunnon kukko naapurissa?

Kyllä sittenkin parasta,
aivan vallon välttämätön,
on olla lapsi leikkivä, suloinen,
aikuisuuteen kasvamassa.

Ota kiinni sormestani

Ota kiinni sormestani,
pieni kultainen kaveri,
lähdetään nyt katsomahan,
mitä on metsässä menossa.

Ota kiinni sormestani,
papan pieni palleroinen,
kolmisin nyt kuljetahan
metsän synkeän sylihin.

Katsokaa, on muurahaiset
keon suuren suunnitellut,
ahkeroineet ankarasti
päivän kuumen paistaessa.

Katsokaa on tuolla hirvi,
komeasti katselevi
sarvet suuret kruunun lailla
päätänsä koristamassa.

Katsokaa nyt kauneutta,
koko metsän kaikkienensa,
rauhan täällä saa jokainen,
jota murhe ahdistaaapi.

Sinne lapseni lähetän

Sinne lapseni lähetän
jossa tuulee hempeämmin
missä kukkaset suloiset
pikkulinnut laulelevat.

Sinne lapseni lähetän

jossa tuoksuu tuore heinä
kesä kaunis siellä aina
kaiken yllä taivaan kansi.

Sinne lapseni lähetän
jossa virrat virtaileepi
meret suuret siintelevät
rannat raikuu raikkahasti.

Sinne lapseni lähetän
jossa rakkaus vallitseepi
surut, murheet puuttuu sieltä
tora, kiista kaikenlainen.

Sinne lapseni lähetän
jossa on lapsen lysti olla
toivon matkaa vaivatonta
varjelusta vaaroissakin.

Tule lapseni syliini

Tule lapseni syliini,
kerron kuinka paisteleepi
armas aurinko suloinen,
lähde kaiken kaunehimman.
Siitä voiman saa kanerva,
siitä kasvaa metsän puutkin,
antaa lämmön ja elämän
ihmisille, kaikillekin.
Tule lapseni syliini,
kerron kuinka ihmeellinen
maailma on kaikkienensa.
Katso, tutki tarkallensa,
mihin astuu pieni jalka,
mihin koskee sormet pienet.
Vaaroja on kaikkialla
pientä lasta vaanimassa.
Tule lapseni syliini,
kerron kuinka suojelevat
enkelit sun kulkuasi,
kun on vaara vartomassa,
turma, surma noutamassa.
Mene miellä turvaisalla
pysy varmalla polulla.

Itkee lapsi pienet huolet

Itkee lapsi pienet huolet,
suree kolhuja kovia,
oman rakkaan vanhempansa,
äidin, kaivatun sylissä,
siinä haihtuu murhemieli,
iloksi tulee ikävä.
Itkee lapsi suuret huolet
kera taattonsa tanakan,
isä suojaa lapsiansa,
ettei sattuisi pahoja
vahinkoja, vaurioita,
lapsen pienoisen polulla.
Kasvaa kerran pieni lapsi,
astuu paikalleen tajuten
opit lapsuuden ajoilta,
kaikki neuvot nuoruudesta,
ajoilta perin hyviltä,
samoin kasvattaa omia
sukupolvien vaihtuessa.

Kerron teille lapsukaiset

Kuulkaahan nyt lapsukaiset,
lapset peukalon pituiset,
kuinka sattui kummallista
metsätiellä mennessäni.
Kiilui silmät kuusikossa,
murahteli männikössä,
susi varmaan vaanimassa,
paha hukka oottamassa.
Jopas hukka haukahteli,
tietä pitkin loikiskeli,
kieli riippui loiruvainen,
häntä pitkä heiluvainen.
Kysyi hukka mielistellen,
silmiänsä pyöritellen,
missä voisi yötä olla
vaikka pirtin permannolla.
Epäilin sen viekkautta,
suden suurta tarmokkuutta,
katkaisee minulta kurkun
ja pötkii pakohon sitten.
Sanoin tuolle tursakkeelle,
henkeäni vainonneelle:
lähde siitä luikkimahan

käpälät paa suikkimahan.

Kultatukka kullannuppu

Tule tänne pienoiseni,
olet enkeli minulle!
Äidin pieni kullannuppu,
isä n aarteista parahin.
Säde päivän loistavaisin,
hymytyttöni suloisin.

Olet kalleinta minulle,
arvokkain oot aarteheni,
päivänpaisteeni, iloni,
lohduttaja murheissani.
Olet onneni, huvini,
uni kaunein haaveissani.

Liekutan sinut unehen,
lauleskelen tuutulaulun,
Väsyn maille näin lähetän,
kaunoisihin kartanoihin,
Höyhensaarille hyville,
uneksimaan untuville.

Lapsi uinahda viaton,
keijukainen, kultatukka.
Tule takaisin, tyttäreni,
uniretken päätyttyä.
Äitisi odottaa pientä
kultatukka-kaunoistansa.

Silloin pikkuisen pelotti

Silloin pikkuisen pelotti,
tuntui tuska rinnassani,
yksin kouluun kun vaelsin,
pitkin metsätaipaleita,
aamut synkeät, pimeät,
ilman lamppujen valoa..

Muistan, näin oli puhuttu:
- Susia on maisemissa,

kuultu ulvontaa kujilla,
Sydänmaalla synkeällä!
Joku harmaata havainnut
Peräpellon pensaikoissa.
Taikka koiransa komean,
pelokkaana penkin alla.

Mieleen muistuivat tarinat,
pimeässä pinkoessa.
Korvat kuunteli risaukset,
silmit katsoi kauhistuen.
Metsä mustana sivulla,
hiekkatietä tarpoessa.

Tuuli puissa vain tohisi,
poikaa pientä säikytteli.

Nyt ei tarvitse pelätä,
pienen lapsen koulutiellä,
ajat muuttuneet hyviksi,
pienillekin turvaisiksi.
Turha tyhjää on pelätä,
ei saa pientä säikyttellä.
Pelko hupsuksi tekevi,
pelokkaaksi säikyttely.

Sua tuutussa tutussa...

Tuule tuuli leppeämmin,
päivä paistelee paremmin,
missä kulkee kultatukka,
missä lapseni menevi.
Unten maihin matkatessa,
pää lle pehmo hattaroiten.
Sua tuutussa tutussa,
keveästi keinuttelen,
uni tuntuvi tukassa,
väsymys jo varpahissa.
Nyt on aika sinne mennä,
Höyhensaarille hyville.
Viivy vieläkin vähäsen,
untenmailla uinumassa,
tuoksukukkien seassa,
kesäisillä nurmikoilla.

Jospa enkeli olisin

Jospa enkeli olisin,
varoen ain´ varjeleisin,
yöllä suojana sinulle,
vahtimassa vaaroissasi.

Jospa enkeli olisin,
askeleitas suojeleisin,
kivet poistaisin polulta,
ettei taitu pieni jalka.

Jospa enkeli olisin,
opastaisin oikeahan,
tiestä turvaisan tekisin,
lapsen pienen taivallella.

Jospa enkeli olisin,
valaisisin polkuasi,
metsän synkeän sisässä,
sydämessä korven kolkon.

Jospa enkeli olisin,
sulle soisin onnellisen
elontaipaleen tasaisen,
vailla tuskaa, kärsimystä.

Uneen lastani lähetän

Uneen lastani lähetän,
saatan aarteen ainokaisen,
kultakutrini kuletan,
sinne missä leijailevat,
keijut kauneimmat, keveät,
sinipiiat pitsihelmat.
Sadun sievässä sinessä,
utupilven pehmeudessa.

Uneen saattelen somani,
hyräilyllä hyrryttelen,
unen vaunuihin vakautan,
pehmoisille pieluksille,

piiloon peikkojen peloilta,
suojaan surkujen sumalta.
Vartu vahvaksi omani
kestäväksi koitoksihin,
näillä pitkillä pihilla
kamalilla kartanoilla.
Että jaksaisit paremmin,
elämisen taisteluissa.

On niin paljon ihmeellistä

Katsoo lapsi ihmetellen,
kuuta taivaalta tapaillen;
- Mikä onkaan kirkas kiekko,
moinen pallo kummallinen?
Milloin tullut lie mokoma,
kiiltelemään taivahalle?

Äiti miettivi vähäsen:
- Kuule lapsi pienoiseni,
kuu on kullasta kerätty,
hopeasta houkuteltu,
lasten pienien valoksi,
talviöitten tarpeheksi.
Katsoo lapsi ihmetellen,
tähtitaivasta tähyten:
- Miksi lienee taivaan tähdet?
Miksi silmiä satoja,
vilkkumassa taivahalla?

Äiti miettivi vähäsen:
- Kuule kulta lapsoseni,
tähdet oppaana sinulla,
matkatessa polkujasi,
myöskin viittana vähäsen,
eksyneenä kulkiessa.

Kysyy lapsi ihmetellen,
päivän kauniin koittaessa:
- Miksi aurinko alati,
jokapäivä paistelevi?

Äiti miettivi vähäsen:
- Kuule kulta pienoiseni,

oma mussukka, muruni,
aurinko on muovaeltu,
tuonne taivaalle valoksi,
kasvun, lämmön lähteheksi,
meidän ihmisten iloksi,

Sanoo lapsi ihmetellen:
ihmeitä on taivas täynnä,
kummastuttaa se jokaista.